

Akte van Beschuldiging

De procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent geeft te kennen dat hetzelfde Hof, Kamer van Inbeschuldigingstelling, bij Arrest van 26 april 2018 naar het Hof van Assisen van de Provincie West-Vlaanderen verwezen heeft:

de genaamde: DE DOOD
verdere gegevens onbekend

en beschuldigd van:

A) moord te Brugge tussen 30 november 2012 en 14 januari 2013 nl. opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachte rade, de persoon van Muyldermans Harte gedood te hebben. (Art. 392,393,394swb)

Harte overleed in 2013 op 6-jarige leeftijd aan een hersentumor. De klacht tegen de dood die het leven van Harte ontnomen heeft. De start van Hartes verhaal begint op 10 januari 2007. Ze leefde, ze leefde lekker hard. Vanaf die dag begon ze te praten, meteen in zinnen van drie woorden. Harte was een felle dame van zes jaar met een stralende glimlach, fonkelende ogen en een aanstekelijke bulderlach. Een huppelkleuter op lage en hoge hakken die kon zingen tot de hoogste noten. Harte zong eigenlijk bijna altijd. Soms moesten we aan tafel vragen of ze even wou stoppen met zingen. Ze was een prinses, bij wijlen zeer aanwezig, lief, schattig en tegelijkertijd ook af en toe erg ondeugend. Een zotte mie die fluitend, zingend en dansend met volle teugen van het leven genoot. Ze was nieuwsgierig en frappant, altijd goedgezind, het hart op de tong. Een knuffeldame die in alles de eerste was – alsof ze wist dat ze het allemaal maar zo snel mogelijk moest leren om er zo lang mogelijk van te kunnen genieten. Een fietsende peuter, een tekenaar, een trouwe vriendin... Een krollenbol met knuffelarmen om in te verdwijnen. Het einde van Harte begint op 30 november 2012. Niemand wist of kon vermoeden wat er zich waarschijnlijk al lange tijd in haar hoofd afspeelde: letterlijk dan. Harte wordt opgenomen in het ziekenhuis en met spoed geopereerd aan haar hersenen.

(De dood komt onaangekondigd.)

10 december kreeg de vijand (de dood) een naam: glioblastoom. Dit betekent ook dat je geen enkele kans hebt om te vechten tegen de ziekte. Maar je leeft op hoop, het enige dat je nog hebt. Een glioblastoom is een kwaadaardige hersentumor waar –door de band- niets tegen te beginnen valt.

Harte onderging in totaal vier operaties in zeven weken. De eerste operatie was de operatie die er – samen met de tweede - voor zorgde dat we ‘extra time’ met haar kregen. De tumor was ongeveer een vuist groot en zat in het midden van haar hoofd, pal boven de hersenstam. Niemand kon eraan om te opereren.

De behandeling zou starten in januari, de tiende, op haar verjaardag. Na de kerstvakantie ging Harte nog twee halve dagen naar school.

De dag nadien was de eerste bestralingskuur. Op zondag dertien januari vierden we haar verjaardag met de familie. Een beetje in mineur: ze had hoofdpijn. Omdat die hoofdpijn toch maar niet overging, werd samen met de dokter besloten om terug een nachtje ter observatie naar het ziekenhuis te gaan. Ze kwam niet meer thuis. De hersentumor heeft de hersenstam ingeklemd die nacht. In deze fase vielen de vitale functies uit, te beginnen met de ademhaling, vervolgens de hartslag. Harte verloor op dat moment de ongelijke strijd tegen het monster in haar hoofd. Het is veertien januari, kwart voor tien. 14 januari 2013: Harte sterft.

B) foltering: elke opzettelijke onmenselijke behandeling die hevige pijn of ernstig en vreselijk lichamelijk of geestelijk lijden veroorzaakt heeft te Brugge tussen 1/1/2010 en 2/4/2011 nl. de dood heeft veroorzaakt, en gepleegd werd zonder het oogmerk om te doden op de persoon van Mark Johannes Marie van Zandvoort (Art. 417 ter 2° Swb).

Mark, geboren te Gouda op 18 januari 1980. Hij overleed op 2 april 2011, in Amsterdam. Bij leven was hij een succesvolle jurist, een levendig en geliefd mens. Mark kreeg kanker en werd in korte tijd erg ziek. Het was beangstigend en verschrikkelijk om iemand langzaam te verliezen. De dood is niet alleen pijn, maar soms ook waardevol of mooi.

Mark werd langzaam niets meer, zelfs de kleinste handelingen werden te zwaar voor hem. Er trad decorumverlies op; alles wat voorheen belangrijk was, de waan van de dag, het succes, materiele zaken, deden er niet meer toe. Mark hield niks meer op; er was geen beleefdheid meer, geen omtrekkende bewegingen in een gesprek.

Je ziet dat iemand langzaam niets wordt, dat wat overblijft ben jij.

We hebben een concept ontwikkeld van het leven, waarin de dood niet bestaat. Maar de dood is echt en hij maakt óns echt.

C) in open zee binnen de territoriale wateren in de nacht van dinsdag op woensdag 28/12/2016, doodslag, door opzettelijk en met het oogmerk om te doden, Eric Maeckelbergh en Bouba, Babacar Fall Diaw te hebben gedood (Art. 392, 393 swb)

C bis) Verbergen van een lijk, nl van Bouba, Babacar Fall Diaw tussen 28/12/2016 en 1/9/2017 (Art.340 swb)

Bouba ,volledige naam: Babacan Fall Diaw. Hij is geboren in Mauritanië op 31/12/1974 .

Bouba vertrok na zijn studies motorist in Mauritanië naar Spanje en volgde daar opnieuw dezelfde lessen in het Spaans. Hij verkreeg ook de Spaanse nationaliteit.

Babacar was gehuwd op 29/12/2012 met Mvr. Djibril Peinda (Mauritanië). Een familiaal toegewezen bruid. Hij was moslim en hield zich aan de Ramadan , dronk geen alcohol en at geen varkensvlees , maar was zeer gematigd en kon vrij gemakkelijk over religie praten. Zeker niet fanatiek , maar wel gelovig .

De Z.582 Asannat is de nacht van dinsdag op woensdag 28/12/2016 gekapseisd. Er was 1 overlevende: matroos, Johnny Ronsijn.

De schipper, Eric Maeckelbergh, werd opgepikt maar bleek reeds overleden.
Bouba is teruggevonden in Engelse wateren in september 2017 .

D) poging moord te Brugge tussen 1/1/2015 en heden meermaals, gepoogd te hebben, opzettelijk , met het oogmerk om te doden en met voorbedachte rade, op de persoon van Dolores Bouckaert (Art. 51,392,393,394 swb)

Dolorus is nierpatient en diabeet, waardoor ze haar leven lang aan de dialyses moest ondergaan. De dood is altijd dichtbij haar is geweest omdat ze continu gevaar liep. Ze heeft hierdoor een uitzonderlijke band met de dood ontwikkeld.

“Ik heb de dood zelfs al kunnen ruiken, en het is iets wat me bij blijft, wat ik mee draag, het is iets wat me ook troost en stimuleert en geruststelt”

Ze beschrijft hoe haar zwakke lichaam haar constant herinnert aan de dood, en hoe die aanwezigheid ervoor zorgt dat ze, wanneer ze iemand ontmoet, tegelijk ook afscheid neemt. Contacten worden daardoor betekenisvol en oprechter.

Kort geleden werd ze abrupt uit de dagelijkse realiteit getrokken omdat ze een nieuwe nier en nieuwe pancreas kreeg. Dolorus dacht volledig vrienden te zijn met de dood, zag hem als een oude bekende die eigenlijk altijd al naast haar liep. Maar toen ze klaar lag voor de operatie, die snel moest plaatsvinden en waar ze zich dus niet op had kunnen voorbereiden, werd ze overvallen door een grote angst. Doodsangst. Ze begon te trillen en kon daar niet mee stoppen.

Toch blijft ze bij haar standpunt, de dood maakt het leven waardevol.

De dood of specifieker, het sterven is misschien wel onze belangrijkste daad of de enige die echt zinvol is. Mensen die sterven staan zo dicht bij een waarheid, een rust, een schoonheid, alles wat me ontroert, alles wat het predikaat schoonheid omvat heeft de dood in zich.”

E) te Kortrijk op 2/4/2016 nl. zich schuldig te hebben gemaakt aan doodslag door opzettelijk en met het oogmerk om te doden en met voorbedachte rade uitgelokt te hebben op de persoon van Frans Beirinckx (Art.392, 393, 411 swb).

Frans Beirinckx, geboren te Gouda op 15 januari 1930. Hij overleed op 2 april 2016, door zelfdoding.

Hij was een vitale en fitte man die nog veel kon doen. Ondanks dat, had hij een zware depressie. Zijn levenskwaliteit was slecht en het lukte niet om eruit te geraken. Het was heel moeilijk om niet in staat te zijn hem te helpen. Op 2 april 2016 verhing hij zichzelf en liet de volgende afscheidsbrief achter:

Bedankt voor alles.

Ik zie het niet meer zitten.

Zij dochter zei : "Toen we ontdekten wat er was gebeurd, waren we natuurlijk geraakt, voelden we ons in de steek gelaten. Maar toen ik me in hem verplaatste, werden verdriet en pijn overvlogen en was ik eigenlijk vooral opgelucht en gelukkig voor hem dat het was gelukt, hoe tegenstrijdig dit ook klinkt."

"Wat mij eigenlijk het meest heeft beziggehouden is het moment vlak voor hij dood ging. Hoe hij daar zo stond, vlak voor hij de leegte in sprong, en hoe alleen hij zich moet hebben gevoeld in dat moment en alle maanden daarvoor. Ik denk dat hij bang was dat we hem om zouden praten, dat we hem niet toe zouden laten te sterven. Hij wilde dat het lukte. En voor sommigen in mijn familie zou dat misschien inderdaad zo geweest zijn."

Waarom we willen leven wordt nooit in vraag gesteld, terwijl waarom we dood willen altijd moet worden onderbouwd. Moeten we niet accepteren dat voor sommige mensen het leven niet is weg gelegd?

"Voor sommige mensen is het leven zwaar en daar moeten we niet lichtzinnig mee omgaan. Het leven is niet heilig. Het moet bespreekbaar worden dat de dood ook iets te bieden heeft; tijdloosheid en rust. Dit is iets waar het leven niet goed in is. Voor sommige mensen is dit uitzicht troostrijk, biedt het zelfs in de meest zware tijden een perspectief. Ik vind daarom dat de dood moet worden verdedigd; om wat hij van ons wegneemt, en daarmee aan ons biedt."

F) Belaging, hij die een persoon heeft belaagd terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, nl. in de Provincie West-Vlaanderen tussen 1/1/2010 en 1/9/2017 meermaals t.n.v. Harte Muyltermans, Mark van Zandvoort, Eric Maeckelbergh, Bouba Babacar Fall Diaw, Dolores Bouckaert en Frans Beirinckx . (Art. 442 bis Swb)

G) Schuldig verzuim, in de Provincie West-Vlaanderen tussen 1/1/2010 en 1/9/2017 meermaals nl. verzuimt te hebben hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen, nl tegenover Harte Muyltermans, Mark van Zandvoort , Eric Maeckelbergh , Bouba Babacar Fall Diaw, Dolores Buckaert en Frans Beirinckx . (Art.422 bis swb)

Dienvolgens wordt DE DOOD ervan beschuldigd van de feiten zoals hierboven vermeld, feiten A t.e.m. G.

Het is over deze beschuldigingen dat het Hof van Assisen van de Provincie West-Vlaanderen zal te oordelen hebben.

Gedaan op het parket bij het Hof van Beroep,
te Gent, op 1 juni 2018.
Voor de Procureur-generaal,
De Advocaat-generaal,

J.-L. COTTYN